

baner og blev sit Partis Ordfører ved Behandlingen af Lovforslagene derom her i Tinget. Desuden var han i 4 Aar Sekretær her i Folketinget og Næstformand i sin Partigruppe.

Alle, der kom i nær Berøring med Raffnsøe, lærte at kende ham som en nobel og rettænkende Mand, og saavel hans politiske Modstandere som hans Meningsfæller vil til sene Tider ære hans Minde.“

2. Medlem af Folketinget, Redaktør *Jacob Christensen* døde den 3. December 1924. I Folketingets Møde den 4. December udtalte Formanden (*H. P. Hansen*): „Som det

sikkert vil være ærede Medlemmer bekendt, er Folketingsmand Jacob Christensen i Aftes afgaaet ved Døden. For ca. 1½ Aar siden rantes Jacob Christensen af en haard Sygdom og kastedes paa et langvarigt Sygeleje; hans Venner nærrede den Gang alvorlig Bekymring for, at han ikke skulde have Kræfter nok til at modstaa det lange Sygeleje. Imidlertid lykkedes det ved Lægernes Kunst og hans Hustrus omhyggelige Pleje at bringe ham saa langt frem henimod fuldstændig Helbredelse,

at vi nu havde Grund til at vente, at det fuldstændig vilde lykkes. I Tirsdags færdedes han her i Tinget, forberedende sig til atter at tage virksom Del i Rigsdagens Arbejde, selv forvisset om, at han snart vilde erhverve sin fulde Arbejds-kraft igen. Men i Gaar fik han igen et nyt Sygdomsanfald, og i Løbet af faa Timer døde han.

Jacob Christensen blev kun 51 Aar gammel. Allerede i sin tidligste Ungdom tog han med brændende Iver Del i Arbejderbevægelsen og blev hurtig Leder indenfor faglige og politiske Organisationer. Fra at være Typograf blev han Journalist og senere Redaktør og var i 31 Aar knyttet til den